

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Bikor Elżbieta Korbut (Gdanjsk, Poljska) i Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdanjsk)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju verbalnog žiga Europske unije BIKOR EGYPTIAN EARTH – žig Europske unije br. 9 561 788

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. travnja 2018. u predmetu R 1826/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka, uključujući tužiteljeve troškove nastale u postupku pred Odjelom za poništaje i prvim žalbenim vijećem EUIPO-a čiji je ishod doveo do podnošenja ove tužbe.

Tužbeni razlog

- povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 18. srpnja 2018. – Ryanair i dr. protiv Komisije

(Predmet T-448/18)

(2018/C 319/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Ryanair DAC (Swords, Irska), Airport Marketing Services Ltd (Dublin, Irska) i FR Financing (Malta) Ltd (Douglas, Otok Man) (zastupnici: E. Vahida i I. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici te B. Byrne, *solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 5. i 6. Odluke Komisije (EU) 2018/628 od 11. studenoga 2016. o državnoj potpori SA.24221(2011/C) (ex 2011/NN) koju je provela Austrija za zračnu luku Klagenfurt, Ryanair i druge zračne prijevoznike koji se koriste tom zračnom lukom (SL 2018., L 107, str. 1.) i članke 9., 10. i 11. navedene odluke u dijelu u kojem se odnose na tužitelja;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su pobijanom odlukom povrijeđene odredbe o roku zastare iz članka 15. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾ i članka 17. Uredbe (EU) 2015/1589 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. UFEU-a ⁽²⁾ te na tome da pobijana odluka nije obrazložena u dijelu u kojem se desetogodišnji rok zastare primjenjivao na dva sporazuma iz 2002. na koje se odluka neovisno o tomu odnosila.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijanom odlukom povrijeđen članak 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, načelo dobre uprave i prava obrane tužitelja, time što Komisija tužiteljima nije odobrila pristup istražnom spisu te im nije omogućila iznošenje njihovih stajališta.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijanom odlukom povrijeđen članak 107. stavak 1. UFEU-a zbog toga što je Komisija pogrešno pripisala sklapanje ugovora s tužiteljima državi.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijanom odlukom povrijeđen članak 107. stavak 1. UFEU-a zbog toga što Komisija nije uspostavila selektivnost.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a zbog toga što je Komisija pogrešno zaključila da je ugovorima sklopljenima između zračne luke i tužitelja, potonjima dodijeljena korist. Komisija je pogrešno odbacila mogućnost da je dio marketinških usluga nabavljen u svrhu općeg interesa, pogrešno je odbila prihvatiti komparativnu analizu koju su joj podnijeli tužitelji, počinila je očite pogreške u ocjeni i nije obrazložila svoju analizu isplativosti, time što je svoje zaključke temeljila na nepotpunim, nepouzdanim i neprimjerenim podacima; ona također nije dala primjerenu vrijednost uslugama koje se pružaju u okviru sporazumâ o marketinškim uslugama, pogrešno je odbacila obrazloženje odluke zračne luke o nabavi marketinških usluga te pogrešno nije uzela u obzir šire koristi od djelatnosti društva Ryanair za zračnu luku.
6. Šesti tužbeni razlog koji se podredno temelji na povredi članka 107. stavka 1. i članka 108. stavka 2. UFEU-a, time što je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni i pogrešku koja se tiče prava prilikom njezina određivanja iznosa potpore koja se može povratiti, prilikom davanja uputa državi članici iz kojih se može protumačiti da je prilagodba iznosa potpora koje se mogu povratiti fakultativna te zbog kontradiktornosti između obrazloženja pobijane odluke i njezine izreke.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999., L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

Tužba podnesena 27. srpnja 2018. – Multifit protiv EUIPO-a (real nature)**(Predmet T-458/18)**

(2018/C 319/30)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Njemačka) (zastupnici: N. Weber i P. Gentili, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)